

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po .0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Budolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nedeljski mir.

—ski.— Že v 191. št. „Slov. Naroda“ od 24. avgusta t. l. sem govoril o tako nazvanem „nedeljskem miru“ ter iz praktičnih ozir in iz socialno-političnega stališča dokazal, da „nedeljski mir“ ni nikakor tako blagonosen, kakor se je z njim sploh nameravalo, da tedaj obrtnijske novele § 75. jako škoduje trgovcu (osobito malokupcem-Kleinhandel) in deloma tudi kupovalcem na deželi.

O čemer sem pisal tedaj jaz v 191. št. „Slov. Naroda“, o tem se je kaj hudo debatovalo v 3. seji državnega zbora.

Pri tej priliki naj poudarjam osobito to, da je bila **skrajna levica** (antisemiti) za „nedeljski mir“, a **levica** proti: „pro“ in „contra“ tedaj mej levičarji samimi, s čemer so si tedaj že sedaj dokazali složnost in vzajemno postopanje.

Levičar **dr. Menger** govoril je proti obrtnijski noveli. V vsem se naravno tudi mi ne moremo z njim strinjati, kajti liberalni zastopnik liberalnega mesta goji gotovo vsa druga načela od nas, — vendar oglejmo si, v čem se z njim ujemo.

Da ta § obrtnijske novele škoduje največ trgovcem na deželi, ki so v večini le malokupci, in kupci z mešanim blagom, — s tem sem govoril na dolgo in široko že v 191. št., — in ravno to je poudarjal tudi dr. Menger pretekli teden v državnem zboru.

Dr. Menger pripoveduje nadalje, da v mnogih krajih dobivajo delavci denar šele v nedeljo, a ker so popoldne že vse prodajalnice zaprte, kupi si ni v nedeljo nič; če si ni kupil v nedeljo, ne kupi si tudi v ponedeljek, — a denar znoši v **žganjarijo**, v **tabakarno** in v — — **lote-rijo**. Dejal bi, da bi tem besedam že morali pritrditi, kdor pozna delavski stan.

Dr. Menger pripoveduje celo slučaj, kjer se ta § zadene ob nek drug zakon, — s kojim sta si v polnem nasprotju.

Vsakdo vê, da imamo na deželi le redko kje pod jednim krovom samo — **tabakarno**; kdor ima tedaj **tabakarno**, ta ima tudi prodajalnico raznovrstnega blaga. Če tedaj tak človek uboga § 75. obrt. novele ter svojo prodajalnico zapre, tu

mu financa lahko zažuga: „Oho! ti imaš **tabakarno**. Line veš, koliko časa moraš imeti odprto? Odpril! — sicer te naznamim „okrajni finančni direkciji“. Recimo, da ta človek svoje prodajalnice odpre, li ne pride tu lahko žandar, ki mu veli, da naj prodajalnice zapre, ker je prodajalec mešanega blaga in mu obrtnijske novele § 75. tako veli?!

„Li se sme tedaj sklepati tak zakon, ki se zadeva ob take slučaje?!“ — vprašal je dr. Menger.

Dr. Menger se poteza za kupce celo iz cerkvenega in verskega stališča: Če so žganjarije, pivarne, gostilne lahko odprte, kjer se celo mej „božjo službo“ popiva in razgraja, če tedaj krčmarna tak način lahko kupčuje, zakaj ne bi smel prodajalec mešanega blaga prodajati, kar prouzučuje „božjemu dnevu“ gotovo manj nečast, kakor pa žganjarija, pivarna ali gostilna, kjer se pogostem vidi in sliši marsikaj, kar ni za vsaka ušesa?!

A če se ozremo iz socialno-političnega stališča, tedaj moramo tako upeljatev res obžalovati. Saj je ta stan z raznimi davki vendar že dovolj obtežen, čemu uničevati mu s tacim zakonom celo njegovo eksistenco.

Če se tedaj ozremo na vse one praktične razloge, koje sem poudarjal v 191. šte. „Slov. Naroda“, če poslušamo nadalje nekoje razloge dr. Mengerja, in če pomislimo, da ta § obtežuje eksistenco mnogim stanovom, ki so glavna masa državi, za kojih eksistenco bi se morala vlada veliko več brigati, — tedaj moramo reči: „Obrtnijske novele § 75. v sedanjih obliki nikakor ne ugaja občenemu blagostanju, marveč treba je, da se isti § po razmerah spremeni.

No! predlog dr. Mengerja izročil se je obrtnij skemu odseku v pretres, — a kak bode rezultat, o tem smo res radovedni.

Kar pa je najzanimiveje je to, da ni upila desnica mej govorom žida in skrajnega levičarja dr. Mengerja niti „Oho!“ niti „So ist es!“, da ni pokazala niti „Beifall“ niti „Misfall“, — a da se tudi ni predlagalo „Schluss der Debatte“, sploh: kakor bi desnice ne bilo pri tretji seji, da bi vsaj vedeli, kake misli je neki desnica.

Pa! naj se levičarji sami kavsajo, — ni li tako?!

Zakonodavstvo sedanjega državnega zbora.

A. Osnove.

III.

XXVI. (Iz 8. seje poslanske zbornice, 16. oktobra). Predsednik ministerstva kot voditelj notranjega ministerstva ter minister poljedelstva izročata v ustavno razpravo cesarsko naredbo z 18. maja 1885 s katero so se dovolile nadaljnje podpore iz državnega zaklada za pokrajine v Galiciji, Lodomiriji in v Krakovem, katere so trpele vsled povodenj 1884. leta.

XXVII. (Iz 8. seje poslanske zbornice, dne 16. oktobra). Predsednik ministerstva kot voditelj notranjega ministerstva ter minister poljedelstva izročata v ustavno razpravo cesarsko naredbo z dne 5. septembra 1885 o državnem donesku k večjemu zahtevu za dela ob reki Adiži in Eisacku, katera oznamenjuje § 2 postav s 13. dne marca 1883. leta.

XXVIII. (Iz 8. seje poslanske zbornice, dne 16. oktobra). Poslanci Jaworski in tovariši predlagajo, naj se vlada opomni, da predloži osnovo, s katero se za žito uvede tako visoka uvoznina, kolikerkšna se je uvedla z novo nemško carinsko tarifo.

XXIX. (Iz 8. seje poslanske zbornice, dne 16. oktobra). Poslanci Kreuzig in tovariši predlagajo predručiti postavo o malostnem postopku tako, da v bodoče zmogšemu delu ne pristoji povračilo stroškov zastopniških.

XXX. (Iz 8. seje poslanske zbornice, dne 16. oktobra). Poslanci pl. Wiedersperg in tovariši predlagajo predručiti vójinsko postavo tako, da učenci zdravilstva morejo službo jednoletnega radovoljnika odložiti do tistih dob, ko so dobili stopenji zdravilskega doktorstva.

XXXI. (Iz 8. seje poslanske zbornice, dne 16. oktobra). Poslanci Mattuš in tovariši predlagajo postavo, kako je službeno postopati s suplenti in pomočnimi učitelji po srednjih učiliščih ter na izobraževaliških učiteljskih.

LISTEK.

Svečanost petdesetletnega preporeda.

V Zagrebu 20. oktobra.

Včeraj je poslalil Zagreb petdesetletnico preporedjene hrvatske književnosti v ime vsega hrvatskega naroda, v ime tudi naroda slovenskega.

„Što je sadržina misli, koju je Gaj sa svojimi drugovi prije 50 godina uzkrasnio?“ povprašuje včerajšnji „Pozor“ ter odgovarja: „U kratko jest: emancipacija hrvatskega naroda od svih onih tečajem stoljeća nametnutih mu spona, koje su svestranomu razvoju njegovu stajale na putu, a uznastojanje oko uzpostave njegove duševne narodne samosvojnosti. Ova misao ležala je koli u tvorbi jedinstvenoga pravopisa toli u provedbi jedinstvenoga jezika, kojim narod je hrvatski ne samo ujedinjen, nego ujedno postao djelotvornim članom velike slovenske obitelji. A narod duševno ujedinjen, ne može, a da si nestvara one uvjete i uredbe, kojimi mu duševni život postaje obezbiedjen i zajamčen. Ova misao je misao „Ilirstva“, koja unatoč netočnosti imena ostaje veličanstvena in blagotvorna; jer

je uplivom njezinim njegovana i samosvojnost hrvatskoga naroda i njegova suvislost sa srodnimi plemenima.“

Leto in dan je ukrepal odbor prvih hrvatskih mož, kako bi se najdostojnije obhajal spomin na tista leta, ko se je znova hrvatstvu upihala iskra duševnega življenja, upihala v ogenj, ki sedaj tako prijetno, tako nadobudno žari jugoslovansko nebo. Svečanost bi bila lahko izvenredna, omamljajoča, plapolajoča, bi bila lahko shod slovanskih rodoljubov, bujno prizorišče obnovljenega pobratinstva in zavezništva. Česa je k temu manjkalo? Moči, volje, ali morda prilike? Kdo ne ti ljubil preporedjenega, tega bujno in samosvestno živečega hrvatstva in koga ne bi ideja Gajeva navdajala s pogumom za borbo, za zmago v skupni bodočnosti jugo-slovanski? Ali Hrvatom stoječim tačas sredi cvetočega svojega kulturnega napredka, sredi vrta, zasajenega po Gaji in sovrstnikih njegovih, tem srečnim Hrvatom se je bilo vlani in letos ozirati v nebo, v nebo politično, temno in kletvin polno. Tisti, ki tam gori vladajo, so Madjarji. Ne morejo sicer popaliti cvetja, ker do zemlje vendar-le nemajo moči, a to so storili, da se Hrvatje, ne smejo veseliti svojega

napredka tako, kakor bi se radi, morda tudi tako, da bi radi svojim prijateljem, vsemu svetu o tej priliki glasno izustili obupno tožbo, da jim je vkupje živeti z — barbari, kateri se tudi vedoma okrivijo zločina, samo da z njim uničujejo pogoje hrvatskega napredka. Nad ukrepi Zagrebskega odbora glede proslavljenja včerajšnjega slavnega spomin-dneva visel je na pretankem lasu Damoklejev moč; kakor se je koli ganil slavnostni odbor, ni bilo prav visokim barbarom v Pešti in v Zagrebu. Prosilo se je, da bi se odobril ta in oni ukrep, če ne ta slavnosti spored, pa vsaj drugi. Nič! Barbari imajo moč in uporabljali so jo tudi ta pot barbarsko!

Tako se je ta hrvatska slavnost morala potisniti v ozke meje, biti je morala tiha. Ni bila samo tiha, bila je mrtvaška, zato pa je tudi bila izvenredna, — ta tišina je bila bolj glasna, kakor najhropnejši „hosana“ po ulicah, in povedala je vse, kar bi bili mogli povedati najbolj zlatousti govorniki na nameravanih kongresih, banketih. Bila je to ginljiva slavnost, srca si osvujajoča.

Pričela se je slavnost s tem, da so v 15. dan t. m. na pokopališču sv. Jurija odkopali ostanke mož, za prepored hrvatske knjige zaslužnih, to so:

XXXII. (Iz 8. seje poslanske zbornice, dne 16. oktobra). Poslanci Lienbacher in tovariši predlagajo postavo glede na posodilo kapitalij iz svojine varovancev.

XXXIII. (Iz 8. seje poslanske zbornice, dne 16. oktobra). Poslanci Lienbacher in tovariši predlagajo predrugačiti postavo o zgradarini.

XXXIV. (Iz 9. seje poslanske zbornice, dne 17. oktobra). Poslanci Siegl in tovariši predlagajo, naj se odbere 18 poslancev, katerim bode nalog, preiskovati sedanja določila o legalizovanji ter potem v zbornici nasvetovati, kar je potrebno za popravo.

XXXV. (Iz 10. seje poslanske zbornice, dne 19. oktobra). Poslanci Lienbacher in tovariši predlagajo: C. kr. vladi se naroča, naj osnuje postavo, ki ustanovlja za hranilnice pravilnik, kakeršen je potreben v sedanjem času, ter hranilnicam zlasti odkaže, da ustrezajo potrebam hipotecnega kredita po kar najnižji obrestni meri.

XXXVI. (Iz 10. seje poslanske zbornice, dne 19. oktobra). Poslanci Lienbacher in tovariši predlagajo postavno določilo: „Kdor zemljišče, katero je doslej bilo ali bi lahko bilo njiva, travnik ali pašnik, odtegne zemljedelstvu in gozdarstvu brez dovoljenja deželne vlade in deželnega odbora ter je rabi, da bi se na njem zaplodila divjačina, tistega naj sodišča zaradi prestopka pokorijo z globo do 300 gld.“

XXXVII. (Iz 10. seje poslanske zbornice, dne 19. oktobra). Poslanci Fischer, Neumayer in tovariši predlagajo: C. kr. vladi se naroča, naj prej ko moči osnuje postavo, s katero se uvoznine preko nemške meje za živino in les nastavijo tako visoke, kolikerkšne so letos nemška država ustanovila z državnimi postavami.

XXXVIII. (Iz 10. seje poslanske zbornice, dne 19. oktobra). Poslanci Vetter in tovariši predlagajo, naj se predrugači § 28 postave z 29. februvarja 1880 o odgajanji in zatiranji nalezljivih živalskih bolezni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. oktobra.

Namen strastnih napadov levičarjev v **državnem zboru** pri adresni debati je bil omajati sedanjo ministerstvo. Zlasti z napadi na vojsko se je nameravalo vlado spraviti ob veljavo pri kroni. To se pa levičarjem ni posrečilo. Kakor se zatrjuje, stoji ministerstvo baš sedaj trdneje kakor kadar si bode. — O poslednjih dogodkih v avstrijskem državnem zboru piše organ ogerske vlade „Nemzet“, da se je opozicija popolnem udala onim krajnostim, katere so ob mojem času prouzročile njen propad. Zgubila je že vse upanje, da bi po lojalnih potih še kedaj prišla na krmilo. Objavlja program, kateri preti obstanku države, to je državnopravno zvezo z Nemčijo, kar ni drugzega kakor pangermanizem. Ogri bi se gotovo uprli taki zvezi, katera bi se po ustavnem potu tudi ne dala raztegniti na Oggersko. Najbrž bi se potem razrušil dualizem. Pregoreči govorniki nemških Avstrijcev naj se varujejo, da ne zažgo hiše nad glavo, ko se igrajo z ognjem. Če ne upajo več v Avstriji priti na krmilo, a le želé dopasti zunaj v Nemčiji, tedaj se ne morejo več zmatrati za vlade zmožno in resno stranko. Tudi Ogri so zato, da ohrani Avstrija nemški značaj, a če avstrijski Nemci sanjajo o nemško-avstrijskej

državni uniji, tedaj pa z nemštvom ne morejo več računati.

Vnanje države.

Če tudi se ni prav gotovo, da bi bili Srbi prestopili **bolgarsko** mejo, vendar se Bolgari pripravljajo za obrambo dežele. Srbske čete zasele so pa ob meji nekatere jako važne pozicije, iz katerih se da lahko in uspešno napadati bolgarsko ozemlje. Jedna bolgarska ladija je odrinila s 156 konji in 8 topovi proti Lom-Palanki; iz Ruščuka pa odide 2000 vojakov za podkrepljenje v Vidin.

V **Srbiji** neki Karadjordjevičeva stranka jako hudo ruje proti kralju. Ako bodo vlasti zabranile Srbiji začeti vojno, je ustaja gotova.

Črnagora je prepovedala izseljevanje v velike meri. To ima neki namen, da bi se Črnogorci preveč ne izseljevali v Bolgarsko in od tam ne nadlegovali Srbske.

Ruska vlada je sklenila pristanišče v Libanu premeniti v vojno pristanišče. To vojno pristanišče imelo bode namen ob vojni zapreti uhod tujim vojnim ladijam v finski zaliv. — „Journal de St. Petersbourg“ piše o balkanskih zadevah: „Pismo kneza Aleksandra bolgarskega na kralja Milana, o katerem se govori o združenju obeh Bolgarij, kakor, da bi ne bilo deklaracije veleposlanikov in ne bi knez sam bil izjavil, da se hoče podvreči, nikakor ne potrjuje upanja, da bi knez hotel priznati status quo.“ Nadalje ta list obžaluje oboroževanje Srbije in Grške in poudarja, da si mora Rusija bolj prizadevati, kakor katera koli druga država, da odvrne boj mej bratovskimi narodi. Nadalje ta list opravičuje sedanjo rusko politiko. Iz simpatij do Bolgarov Rusi vendar ne morejo z orožjem Srbov in Grške siliti, da bi priznali zjedinenje Bolgarov. Mari hočemo zaradi tega, da je knez izbral neugoden trenutek za druženje, začeti boj? Kar je sojeno narodom, se bode prej ali slej uresničilo, toda bodočnost je najmodrejšega. Vse gibanje je graje vredno zaradi nasledkov, ki bi je utegnili imeti. Vlasti so jedine v tem, da bi se ta stvar najlože poravnala, ako se ustanovi status quo. Vendar se tudi temu stavijo zavire, a jedinstvo vlastij, bode to vprašanje že povoljno rešilo.

Grška vlada neki zahtevala povračilo za stroške mobilizacije in jamstvo, da Bolgari ne bodo več skušali zjediniti se, ko bi velevali sklenile, da se ohrani na Balkanu status quo ante in zahtevale, da se Grki razorože. Ako bi jej velevali ne hotele ustreči, preti grška vlada z vojno. Delyannis namerava razpisati patrijotično posojilo. Grške kolonije so že obljubile velike vsote. Vojni minister je te dni oddelek prostovoljcev nagovoril z jako vojevitim govorom. Ker vojno naidušenje zopet narašča, bodo zastopniki velevalstij vladi izročili skupno novo noto, v kateri jej bodo odsvetovali od vojne. Velevalsti se pogajajo zaradi sklicanja nove **konference** veleposlanikov v Carigradu. Turčija želi, da bi se ta konferenca bavila samo z vzhodnjermelijskim vprašanjem. Avstrija, Rusija in Nemčija sta za status quo ante. Rusi se nadejajo na ta način znebiti se njim nepovoljnega bolgarskega kneza. Ko bi namreč Plovdivski prevrat bil neuspešen, nadejajo se na Nevi, bode narod sam spodil kneza. Zapadne vlasti, Anglija, Francija in Italija pa mislijo, da bi ne bilo umestno ustanovljati prejšnjih odnošajev, ampak bi bilo najugodnejše, ako se prizna zjedinenje Bolgarov. Angleži so odločno za to, da se ohrani sedanji bolgarski knez na prestolu. Zategadelj bode pa angleška diplomacija vse storila, da omogoči knezu Aleksandru obdržati se. Pa tudi Turki sami so za Aleksandra iz tega vzroka, ker se boje, da ne pride v Sofijo za vladarja kak od Rusov bolj zavisen mož. Sploh se mnenja vlastij o novem urejenju balkanskih zadev jako križajo. Tudi ni prav verjetno, da bi konferenca bila uspešna, če se tudi snide.

Kakor se iz Skadra piše „Poll. Corr.“, vlada v **Albaniji** popolna anarhija. Mohamedanci si

prizadevajo, da bi zjediniili **prebivalstvo** v obrambo dežele, ko bi jo napali Črnogorci ali Srbi. Katoliki pa ne marajo nič o tem slišati, in bode najbrž vse prizadevanje **mohamedancev** zastonj.

Novi **italijanski** minister vnanjih zadev, grof Robilant, je že prevzel vodstvo ministerstva. V soboto je vzprejel nekatere višje uradnike. Novi minister bode, kakor se je izrazil proti nekaterim prijateljem, pri prvi priložnosti zbornici razvil svoj program. On je tega prepričanja, da mora zbornica natančno vedeti, kaj on hoče in kaj neče. Generalnim tajnikom v ministerstvu vnanjih zadev imenovan bode najbrž marquis Cappelli, mlad poslanec, ki je neki jako dober prijatelj Robilantov.

Domače stvari.

— (Slovanski gostje.) Iz Zagreba so prišli danes Ljubljano obiskat gg. Louis de Graeve, član nemškega parlamenta, častnikarja drd. Anton Čihalik in Fran L. Hovorka.

— (Imenovanje.) Finančni komisar gospod Ivan Bregant imenovan je finančnim tajnikom v okrožji finančnega ravnateljstva v Trstu.

— (Nova suplenta.) Na gimnazijo Ljubljansko prišel je kot suplent g. Lederhaas, na realko pa g. Jeraj. Oba sta Slovenca s Štajerskega.

— (Gosp. Ivan Gabršek), znani narodnjak imenovan je bil v poslednji seji okrajnega zastopa Vranskega definitivnim okrajnim tajnikom.

— (Pri sv. Lovrenci v Puščavi) otvorili bodo v 15. dan novembra slovesno novo Čitalnico. Srečo dobro!

— (500 letnico) praznovala bode stolna cerkev sv. Justa v Trstu v 27. dan novembra. Posvetil jo je bil leta 1385 vladika Hinko pl. Wildestein.

— (Premije) za racionalne sadne sušilnice so dobili gg.: Lovro Mencinger, župnik na Golem; Leopold Dekleva, posestnik v Bajah in Andrej Starè, posestnik v Bitinji.

— (Občni zbor „Cecilijinega društva“) bil je včeraj po slovesni sv. maši, katero je v stolni cerkvi služil prošt dr. Anton Jarc, v veliki dvorani knezoškofijske palače. Godba in petje pri maši pod vodstvom g. Foersterja bilo je povsem dovršeno, kajti sedelovale so jako odlične pevske moči Ljubljanske. Zborovanje, pri katerem je bilo navzočnih nad 60 udov in pokrovitelj gosp. knezškof dr. Misija, otvoril je predsednik dr. Jarc z govorom, v katerem se v prvi vrsti zahvaljuje pokrovitelju knezškofu, da je počastil zborovanje s svojim pohodom in dovolil zborovanje v dvorani škofovske palače. Potem pravi, da se „Cecilijino društvo“ trudi, da bi se v zmislu sklepov Tridentinskega cerkvenega zbora in ukazov papežev uredilo cerkveno petje pravilno liturgično. Društvo je v tem oziru marsikaj storilo za svojega devetletnega obstanka, a veliko je težav in zaprek. Da bi se dosegel zaželeni smoter, osnovala se je orglarska šola, katera ima dovolj učencev. Letos je na tej šoli 24 učencev. Glasbo poučujeta gg. Foerster in o. Angelik Hribar; liturgiko, latinski jezik itd. pa društveni tajnik, duhovni svetnik gosp. Gnezda. Razen tega deluje v razširjenju cecilijanskega petja društveni časopis „Cerkveni glasbenik“. Tudi drugi spisi, važni za cerkveno glasbo so se preskrbeli in društveni odbor si prizadeva, da bi

dr. Ljudevit Gaj, probuditelj hrvatskega naroda, Stanko Vraz, prvi ilirski lirik, Fran Kurelac, kremen-poštenjak in učitelj mladine, Vekoslav Babukić, prvi ilirski jezikoslovec, Dragotin Seljan, prvi ilirski zemljepisec in Živko Vukasović. Drugi dan na to pa so odkopali še Dimitrija Demetra, prvega ilirskega dramatičarja na pravoslavnem in Vatroslava Lisinskega, prvega ilirskega glasbenika na Rokovem pokopališču. Položili so jih v posebne jako ukusne kovne krste ter prenesli tihoma v mrtvašnico na Mirogoju. Živka Vukasovića so položili v poseben grob na centralnem pokopališču ter mu ob enem postavili spomenik, ker on v preporodno dobo ne spada. Za ostale krste pa se je v mrtvašnici priredil veličasten oder s črnimi prepregami, zelenjem in eksotičnimi cveticami. Občinstvo pa, kateremu je bil oder pristopen v nedeljo in ponedeljek, 18. in 19. dan t. m., okrasilo in okitilo je še svojimi venci krste zaslužnih mož. A v ponedeljek popoldne ob treh inele so se krste za stalno prenesti v posebni paviljon.

Svečanostni odbor je namreč odločil tako slavnost, da se ostanki hrvatskih preporoditeljev preneso z raznih starih pokopališč v jeden dičen grob,

v hram, ki ga je na Mirogoji v klasičnem slogu dal postaviti rodoljubni zastop Zagrebskega mesta, v hram, ki naj bode dom hrvatskih uzor-mož po smrti.

Včeraj popoldne se je hrvatski Panteon izročil narodu, odkrila se je na njem plošča-spomenica in preselili so se prvi vanj tisti, ki so prvi povzdignili hrvatstvo. Bil je včeraj prekrasen, solnčen dan in ogromno je bilo naroda zbranega na pokopališču. Vender je prevladovala tišina in notranje čuvstvo. Ob 3. uri zazvoni v znamenje, da se pričinja slavnost. Vzeli so z odra sedmorico krst in jo položili pred dvor. Tu je cerkveni katoliški obred v hrvatskem jeziku opravil presvetli kanonik dr. Rački, a za pravoslavnega Demetra župnik Pavlović. Potem je spreved krenil s krstami proti hramu. Najprej so šle deputacije z venci in zastavami. V samem paviljonu, okrašenim le s črnim florom, spuščajočim se z leve strani od vrha do tal, čakali so spreveda poleg mestnega načelnika Nikole Badovince prevzvišeni Iv. Mažuranić in brat Anton, barona Vranyczanyi, veliki župan Iv. Kukuljević in mnogi drugi dostojanstveniki, učenjaki, pisatelji in odlično meščanstvo. Koncem cerkvenih obredov in

ko so peveci, zbrani pred paviljonom zapeli več pesni, stopi naprej načelnik Badovinac in s kratkim govorom izroči hram svojemu namenu, končujoč: „Ovaj hram ti, narode hrvatski, u ime glavnoga grada Zagreba predajem, sjećajući se uz to rieči nezaboravnoga pjesnika našega Petra Preradovića: „Rod bo samo, koj si mrtve štije, na prošasti budućnost si snuje“. Slava preporoditeljem!“

Na to pade zastor s plošče-spomenice uzidane v steno paviljona in na njej se odkrije napis, li smo ga že priobčili.

Stopil je potem na oder jeden najblažih govornikov hrvatskih, prof. dr. Franjo Marković. S posebnim vzletom, s posebno oratoriko se odlikuje včerajšnji njegov slavnostni govor. Opisavši v uvodu žalost, da ni sreča dala, da bi sedaj preporoditeljem kot živim starcem, kot slavljencem petdesetletnice književnega preporoda, zbranim v sijajnik dvoranah, izkazali čast in zahvalnost; izgovorivši, da je njih delo bilo delo duha, pa da tega smrt ne uniči, da duh prehaja v narodu od kolena do kolena, da je duh preporoditeljev narod hrvatski osvestil, prosvetlil, zjedini, oživil, rešil, da jim je vsak Hrvat zahvalen, da so ostali v hrvatski

se njegov smoter, lepo liturgično petje v cerkvi zmirom bolj uresničilo. Konečno priporoča predsednik društvo podpori knežškofa pokrovitelja. Tajnik g. Gnezda poroča o društvenem delovanju. Pred osmimi leti bilo je upanje na vspešno delovanje jako veliko, ker se je društvo postavilo na strogo cerkveno stališče. Misli se je, da bode ideja ceciljanstva hitreje prodirala. A še to, kar so pri nekaterih cerkvah predniki z velikim trudom v tej zadevi dosegli, podirajo nasledniki, da se s tem le pripokupijo ljudstvu. Letos izdalo je društvo dve knjigi za društvenike, namreč „Professionale Romanum“ in drugi zvezek pesmarice Cecilije, ki jo je uredil g. Foerster in katera obsega 252 slovenskih pesen. Ta knjiga bodi v odgovor dotičnim, ki trdijo da društvo izriva slovensko petje s cerkvenih korov. Tudi ta govornik prosi podpore knežškofove. Društveni blagajnik g. Bohinec, poroča o denarnem stanju zadnjih dveh let. Leta 1884. bilo je dohodkov 1284 gld., stroškov pa 903 gld., torej prebitka 381 gld. Leta 1885 pa je bilo dohodkov 1294 gld., prebitka pa 327 gld. Premoženja ima društvo kakih 800 gld. v hranilnici in društveno opravo. G. Foerster, kot vodja, poroča o orglarški šoli. Dosedaj se je izšolalo 40 orglarjev s prav dobrim vspehom. A prepočasi se širi ideja ceciljanstva. Govornik konečno pokrovitelju knežškofu zakliče trikrat „slava!“ Knežškof dr. Misija naglaša v svojem govoru veliko važnost društva in obžaluje, da ni po vsi škofiji razširjeno. Sploh, da se stori za društvo premalo. Čuditi se je, da se na Kranjskem, kjer se toliko stori za lepe in častne hiše božje, za lepa mašna oblačila, tako malo stori za cerkveno glasbo. In vendar je glasba in petje najlepša prilika za izrekanje notranjih občutkov. Na jedne strani gori se za sv. vero, na drugi pa vlada indolentnost. Nasprotuje se društvu tudi s tem, da se pravi, da društvo iztirava narodno petje iz cerkev. Tega se pač v Ljubljanski škofiji ni bati, ker kolikor se je knežškof dosedaj osvedočil, narodnega petja v cerkvi niti ni. (?) Saj se peva po liturgičnih predpisih le pri petih mašah, katerih pa v Ljubljanski škofiji ni obilo. Knežškof potem opomni, da nekateri zahtevajo, da bi se zopet slovanska liturgija uvela v cerkev in da je mej istimi tudi duhovnikov. On da je proti temu, ker imamo dovolj drugih prilik, naglašati slovenski jezik. Katoliška cerkev ni „Nationalkirche“, ampak le katoliška cerkev. V daljšem govoru priporoča knežškof posebno petje koralov. Konečno pozivlje duhovnike, da društvo podpirajo. Duhovni svetnik, župnik Rozman, izraža željo, naj bi se orglarske službe podeljevale le učencem orglarske šole, ne pa samoukom, ki nič ne znajo. Župnik g. Lavtižar opisuje v daljšem govoru, kako Cecilijino društvo v Kranjski dekaniji peša in nasvetuje, naj bi je Ljubljansko društvo podpiralo. Stvar se izroči odboru v pretres in potem zborovanje sklene. Popoldne bile so ob 4. uri v Frančiškanski cerkvi večernice, pri katerih so pevci Frančiškanske cerkve pod vodstvom o. Angelika Hribarja izborna peli. (Opisali smo občni zbor Cecilijinega društva, ker so nekateri čitatelji našega lista tako želeli. S tem pa še ni rečeno, da se z glavnim smotrom tega društva strinjamo, kakor se nikakor ne moremo strin-

domovini — ko je to uprav pesniško razširil, jel je ogovarjati:

„Slava tebi, Ljudevite Gaju, privjenče i vodjo, koji si, — oh divote! — majkom svojom pobudjen, plamenom dušom svojom prenuo i uznio prvi svoj rod, koji su u rodnoj Krapini odkrio u sreću puka bratstvo svoga roda s Čehom, Lehom i Mehom, koji si u duhovno jedinstvo prizvao četiri plemena na slovenskom jugu, koji si na obzorje im prvi izveo Danicu sjajnu, navestnicu dana; slava tebi, koga duh i sad živ propjeva nam pjesmu: „Još Hrvatska ni propala, dok mi živimo“, Ljudevite Gaju, tebi, koji kad ustanu — svet se ganu, rodu zora svanu — slava tebi.“

In za Vjekoslavom Babukićem, „diko Požege“, ter Dimitrom Demetrom, „sinom bielog Zagreba a unučeno slavne Hellade“, pozdravljaj je Vraza tako-le:

„Slava tebi, Stanko Vrazu, ti divni slavlju iz slovenskog Štajera priletjeli amo, ti nebeska dugo, koja se izvi nad Slovenijom i Hrvatskom te brata s bratom spoji.“

In tako je še nadalje ogovarjal Vatroslava Lisinskega, „Bojana i Dalibora i Orfeja našeg roda“, Dragotina Seljana, „sokola iz ravne Posavine“,

njati z besedami, katere je izrekel knežškof dr. Misija v obćnem zboru. O priliki kaj več. Uredn.)

— (Tatvina.) Danes dopoldne prišla je policija dve jako čedno oblečeni ženski, ker sta v Tamborninijevi prodajalnici na glavnem trgu ukrali par zlatih uhanov.

— (Trgatev) je končana in novo vino v kletih. Cena novemu vinu je lepa, žal, da božje kapljice ni več. Dolenjsko vino plačuje se od 9 do 12 gold. V Lembahu pri Mariboru ima letošnji mošt 22°, Pekrski pa 40 (?) V Brestenici prodal je g. M. muškateljca za 220 gold. štrtinjak, ostalo pa po 100 gold. štrtinjak. Nekaj ga je šlo v Marjino Celje po 170 gold. Nekateri kmetje pa so v sili prodali vino po 50 do 60 gold. štrtinjak.

— (Vabilo.) 27. t. m., to je v torek vršile se bodo na deželni kmet. šoli slov. oddelka v Gorici poluletnje poskušnje od 9—12 ure predpoludne. K tem poskušnjam se uljudno vabijo vsi prijatelji umnega kmetijstva.

— (V Berseščini) v Istri pobila je preteklo nedeljo zopet toča. Prvikrat pobila je grozdje, sedaj pa še oljke, kolikor jih je bilo ostalo.

— (Zagrebski mestni proračun za leto 1886) kaže 471.171 gld. redne potrebščine, mej tem, ko ima 504.200 gld. pokritja. Izredne potrebščine kaže pa 66.113 gld., katera nema nikacega pokritja. V primeri s skupno potrebščino 537.284 gld. in skupnim pokritjem 504.200 gld. kaže so nedostatek v znesku 33.084 gld., ki se ima pokriti z 10% občinsko doklado v znesku 33.588 gld., tako da za leto 1886 še 504 gld. prebitka rezultira. V primeri s proračunom za leto 1885 je redne potrebščine za leto 1886 za 22.179 gld. več, pokritja pa za 13.878 gld. več, nego leta 1885. Izredne potrebščine je za leto 1886 10.448 gld. manj, nego za leto 1885. O tem proračunu govorili bomo o priliki kaj več.

— (Po državnem proračunu za l. 1886) posnamemo, da na Štajersko, Koroško in Kranjsko vkup 8.336.250 gl. direktnega davka odpada in sicer na Štajersko 5.469.750 gl. na Koroško 1.393.600 gl. na Kranjsko 1.470.900 gld. Z ozirom na posamične kategorije davkov razdele se po omenjenih kronovinah navedene svote takole: Štajerska 2.152.500 gld. zemlj. davka, 1.420.000 gld. hišnega davka, 42.000 gld. 5% davka od dohodkov davkaprostih hiš, 465.000 gld. pridobitnega davka, 1.320.000 gl. dohodninskega davka, 50.000 gold. eksekucijskih pristojbin in 20.250 gld. zamudnih obrestij in zaostalih davkov. Koroška: 645.000 gold. zemlj. davka, 276.000 gld. hišnega davka, 5.300 gld. 5% davka od dohodkov davkaprostih hiš, 113.000 gld. pridobitnega davka, 340.000 gold. dohodninskega davka, 14.000 gld. eksekucijskih pristojbin, 2.300 gld. zamudnih obrestij od zaostalih davkov. Kranjska: 619.500 gld. zemlj. davka, 337.000 gld. hišnega davka, 3.400 gold. 5% davka od dohodkov davka prostih hiš, 132.000 gld. pridobitnega davka, 341.000 gld. dohodninskega davka, 35.500 gld. eksekucijskih pristojbin in 2500 gld. zamudnih obrestij od zaostalih davkov.

— (Moke) se je tekom septembra t. l. na Reko 69.063 kvintalov v Trst pa 10.167 kvinta-

lov uvozilo. Vкупni import od 1. junuvarija do konca septembra 1885 znašal je na Reko 626.555, v Trst pa 53.405 kvintalov. V primeri z isto dobo leta 1884 se je letos na Reko za 19.065 kvintalov manj, v Trst pa za 8.360 kvintalov manj moke uvozilo.

— (Nova knjižica) izšla je v tiskarni g. V. Dolenca v Trstu. Naslov jej je: Glavne cerkvene molitve. Cena 4 kr.

— (Živinski sejmi v Sežani), ki so bili zaradi raznih živinskih boleznij dlje časa ustavljeni, so zopet dovoljeni v vsem okrožji Sežanskega okrajnega glavarstva.

— (Srbija išče vojaških zdravnikov) Srbska vlada potrebuje več vojaških zdravnikov drugega razreda. Vsprejemajo se le taki, ki imajo redne diplome. Oni, ki so zmožni kakega slovanskega jezika, imajo prednost.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 23. oktobra. „Journal de St. Peterbourg“ zanikava poročilo „Tems“-a, da bi se bili obe severni cesarski vlasti sporazumeli o teritorijalni kompenzaciji za Srbijo, ter dostavlja: Vlasti so jedine o akciji na podlagi „status quo“, s tem je vsaka taka kompenzacija izključena.

Dunaj 22. oktobra. Avstrijska delegacija izvolila s 56 izmed 57 glasov grofa Falkenhayna predsednikom. Slednji zahvaljujoč se za zaupanje, prosi podpore in naglaša, da bode delegacija skrbela, da se vojski in pomorstvu dovolijo neobhodna sredstva. Skrbeti treba za mirni razvoj. Le kjer se združujeta moč in modra previdnost, je mir zagotovljen. Predsednik konča s trikratnim „hoch na cesarja“. Chlumecky izvoljen podpredsednikom. Vlada predlaga vкупni budget za 1886. Vкупne potrebščine je 119 milijonov, mej temi za vojsko in pomorstvo 113 milijonov. Predsednik naznanil je, da bode cesar člane delegacije v 24. dan oktobra ob 1. uri popoldne vsprejel.

Berolin 22. oktobra. Italijanski poslanik odpeljal se je popoldne v Friedrichsruhe.

Kodanj 22. oktobra. A atentatu na ministerskega predsednika Estrupa se poroča: Napadovalec je 19 let star, ime mu je Julij Rassmussen in je črkostavec pri nekem radikalnem časniku. Vprašan o nagibih svojega dejanja, izjavil je, da bi to bilo dobro delo svobodi na korist. Rassmussen nagovoril je Estrupa pred stanovanjem in dvakrat ustrelil nanj. Prvi strel raztrgal je Estrupu suknjo, krogla pa je zadela gumb in odletela. Estrup zgrabil je napadovaleca, izročil ga policiji ter šel k obedu, h kateremu je bil povabljen.

Moskva 22. oktobra. Včeraj po noči bil požar, pri katerem sedem oseb zgorelo, štiri pa so težko ranjene.

Itazne vesti.

* (Bolgarsko-ruski slovar začel je izdajati Moskovski profesor slavistike A. Djuverua. Delo bode jako obširno in je tudi zaradi mnogih etnografskih opazek priporočati vsem, ki se bavijo s slovanskimi jeziki in slovstvi. Izšel je dosedaj še le prvi zvezek.

* (Nesreča na železnici.) Iz kolodvora Maglodskega na ogerskej državni železnici je dne 20. t. m. ob 8½ zvečer odpeljal se osobni vlak z mnogimi potniki. Po zmoti bili so pa 2 minuti pred tem vlakom ravno na isto stran odposlali tovorni vlak. Osobni vlak je dohitel tovorni vlak in s tako silo butil vanj, da se je lokomotiva razbila na kose. Pet oseb je težko, jedna lahko poškodovana.

* (Kongijske marke.) Kongijska vlada naročila je tudi svoje poštne marke. Podobne bodo belgijskim. Na sredi je kraljeva podoba, okrog pa napis: „Nezavisna država Konga“.

* (Prekrščenje.) V Norimbergu se je leta 1864. pri rojstvu nekega dečka zmotila babica in ga dala za deklico krstiti. Novorojenec dobil je ime Ivana Matilda. Sedaj se je pa pokazalo, da je moški, kateri ima zadostiti tudi vojaške dolžnosti in premenili so njegovo dosedanje ime v Ivan Matej.

* (Nemška kuharica v Kamerunu.) Ko se je nemški konzul baron pl. Soden ostavil Peterburg, da odpotuje kakor cesarski guverner v Kamerun, vzel je soboj kuharico Ido z majhnim peruanskim slugo Sebio na obrežje Afrike. Kuharica Ida pisala je sedaj nekeje znanki v Peterburg sledeče pismo: „Draga prijateljica! Dva meseca smo že v novejši domovini in poslušaj, kakaj ti tako dolgo ne sem nič pisala. Ko smo sem prišli, imela sem mnogo dela. Ko smo bili štirinajst dni tukaj, imeli smo vsi mrzlico, najprej gospod Puttkamer, potem gospod guverner, potem jaz, nazadnje pa Sebio. Pa vsi smo srečno prestali to bolezen. Tu se prav dobro živi. Nadležnih živalic ni dosti, tudi komarjev ne;

Frana Kurelea, „koji kao tvrdo nado kresaše iskre i plam domoljublja iz tvrdokorne Rieke, iz kame-noga Primorja“.

„Ali ovomu skupu neumrlih pridružuju se danas i drugi neumrli pokojnici iz bliza i iz daleka, da s njimi prime hvalu našu za petdesetgodišnjicu njihova bogom posvećena rada“. In tako je omenjal govornik Preradovića, Rakovca, Sabljara, Kušlana Stojanovića, Dimitrovića, Marića, Vancaša, Vrbanića. Duh Vinkovčanina in Jukića budi nas iz groba v Beču, Drašković iz Optuja; iz slovenskih strana duh Josipa Drobnića i Stjepana Kočevarja kazuje nam i sada svoju ljubav, neumornu za Hrvatsku; itd. in „knez Medo Pucić u svojih knjigah pronose nam i sad staru slavu Dubrovnika i nauku blagoviestnu o ljubavi četvero braće: Hrvata, Slovenca, Srbina i Bolgarina.“ — Govor je končal z obljubo, da se bode delo nadaljevalo ter z vzklikom: „Živila Hrvatska!“

Po tej svečanosti na Mirogoji improvizoval se je mal komers z odlično družbo in znanimi govorniki. Govorila sta tudi Čeh in Poljak, gosta za slavnost. Pogrešala se je slovenska deputacija in beseda. Ali to mora biti tako?

mravelj še videla nesem. Samo zadnjo nedeljo so črnici na našem dvorišču ujeli kačo. — Črnici neso hudobni. Ko sedim na našem balkonu, prihajajo k meni in me pozdravljajo: „Dober dan, mama.“ In če jih vprašam, kaj hočejo, odgovarjajo, da so me prišli gledat. Mnogi mislijo, da sem guvernerjeva žena. Kadar odhajajo, poljubljajo mi roko: „Adijo, mama, jutri zopet pridemo.“ Moški in ženske hodijo popolnoma nagi, samo okrog ledij imajo kako cunjco. Kralj nosi siv klobuk in črno suknjo, ki mu je prevelika. Hlači in čevljev pa nima. Kralj Bell ima trideset žena in veliko otrok! Dva dečka imamo tu v službi. Tu imamo malo hišo. Jedno veliko in štiri majhne sobe, dve za guvernerja, jedno zame in jedno za Sebio. Kuhinja je spodaj, dosti dela nemam. Imamo črnega kuharja, ki dobro kuha, šest slug in Sebio in jednega moža, ki opravlja perilo. Ljudje, ki so tu v službi, so z otoka Akava, blizu pribrežja, in so jako dobri ljudje. Nadalje imamo majhen vrt, svinje, kokoši, race, golobe, pse, mačke in opice. Svežega mesa, surovega masla, kruha, mleka, zelenjave — vsega tega nemamo. Šest jajc velja 50 kopek. Kozje meso je naša glavna jed in kar smo vzeli soboj iz Hamburga. Potovanje iz Hamburga bilo je lepo in prijetno in mnogo sem videla, kar se popisati ne dá. Dve vojni ladiji sta tukaj in dve nemški trgovski hiši, C. Woermann in Tormählen. Na morji so trije Nemci in štirje Angleži — to je vse. Ako se hočem kam peljati, ukažem mojim štirim črncom, da naj pripravijo čoln. Imam čoln in štiri veslarje, sama pa krmim. Tako se vozim k C. Woermannu, kjer kupujem stvari. To je veselje. Tu sem jedina bela ženska in lahko si misliš, kako me gledajo. Do sedaj ni nikdo umrl, a danes so trije Pomisli, danes so prinesli črnici mrliča in ga hoteli pokopati baš za našo kuhinjo. Vprašala sem, kaj je to? Odgovorili so mi: „Mama, tu je naše pokopališče.“ Pa gospod baron njim ni pustil tu pokopavati. Zdrava ostani itd. Ida T.“

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katere priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zaslužila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Tuji:

22. oktobra.

Pri **Stona**: Polizer, Schwab z Dunaja. — Müller iz Gradca. — Reitmaier z Dunaja. — Herborn iz Trsta. — Runge z Dunaja.

Pri **Mali**: Buratti z Dunaja. — Anton iz Gradca. pl. Dorša z Dunaja. — Munteanu iz Trsta. — pl. Ober-eigner z Notranjskega. — Löwy z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

19. oktobra: Tomaž Kopač, zidar, 25 let, za plućnico.

20. oktobra: Urša Hromc, gostija, 70 let, za starostjo. — Lambert Koch, pek, 19 let, za Brightovo boleznijo. — Lorenc Oblak, dninar, 47 let, za kronično pljučno tuberkulozo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. okt.	7. jutraj	732.08 mm.	3.4° C	z. szh.	d. jas.	
	2. pop.	730.54 mm.	9.6° C	z. szh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	730.56 mm.	6.5° C	z. szh.	obl.	

Srednja temperatura 6.5°, za 3.8° pod normalom.

Vremensko poročilo 22. oktobra. Zračni tlak se je na zapadu znižal na vzhodu povišal. Sedaj je precej enakomeren zračni tlak, na vzhodu je višji, kot na zapadu. V Avstro-Ogerskeje kaže barometer 756 mm. na jugu do 760 mm. na severu. Vetrovi so po vsej srednji Evropi le slabi. V severnih deželah je jasno in suho, v južnih in jugovzhodnih dež. Temperatura je skoraj povsod pala. Na Českem, v Galiciji in severnih deželah je zjutraj že zmrzovalo. — Pričakovati je vzhodnje in južne vetrove, jasno, suho in gorko vreme.

Dunajska borza

dné 23. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. —	kr.
Srebrna renta	82 „ 35 „	
Zlata renta	108 „ 80 „	
5% marčna renta	98 „ 95 „	
Akcije narodne banke	865 „ — „	
Kreditne akcije	283 „ — „	
London	125 „ 15 „	
Srebro	— „ — „	
Napol.	9 „ 95 „	
C. kr. cekini	5 „ 93 „	
Nemške marke	61 „ 50 „	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 126 „ 75 „	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 „ 60 „	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 60 „	
Ogrska zlata renta 4%	97 „ 95 „	
„ papirna renta 5%	90 „ 55 „	
5% štaterske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ — „	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 „ 75 „	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 40 „	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ — „	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ — „	
Kreditne srečke	100 gld. 175 „ 50 „	
Rudolfove srečke	10 „ 17 „	
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98 „	

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Potrtega srea naznanjamo podpisani prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena mati

NEŽA KOČEVAR, roj. ZUPAN,

po kratki bolezni, previdena s sv. zakramenti, v 72. letu svoje dobe, dne 22. oktobra ob 3. uri popoldne mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v soboto 24. t. m. dopoldne ob 9. uri pri sv. Mihaelu na Blokah.

Svete maše za ranjco se bodo brale v domači farni cerkvi.

Predrago ranjco priporočamo v blag spomin in molitev.

Škrabce, dne 23. oktobra 1885.

(619)

Žalujoča rodbina.

Zahvala.

Vsej p. n. gospódi, ki je priredila ter s svojim pobodom počastila „prijateljski večer“ 19. t. m. pod gostoljubivo streho gospoda L. Verbiča za desetletnico mojega tukajšnjega bivanja ter me tako zopet uvérila o svoji neprecenljivi prijaznosti in nezasluzni udanosti do mene, izrečena bodi še s tem moja globoko iz srca izvirajoča javna zahvala.

V Borovnici, v 21. dan oktobra 1885.

Fran Papler,

nadučitelj.

(620)

Dunajskega „ZVONA“

4 tečaji so na prodaj.

(622)

Cena izve se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

V NARODNI TISKARNI v LJUBLJANI

dobi se knjižica

„Tisočletnica Metodova.“

Spisal duhoven ljubljanske škofije.

Cena 10 kr.

Cisti dobiček te knjižice namenjen je v podporo slovenskega šolstva osnovani „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

(518—10)

Učenec

ne spod 14 let star, vsprejme se takoj v neke večje prodajalnice z mešanim blagom na Dolenjskem. — Kaj več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(623—1)

Potovalci za poljedelske stroje

se takoj vsprejmejo.

(612—2)

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Takoj delujoče.

Uspeh zagamoen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih laseh. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagamoen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu Peter Slovicich, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cristofaletti; v Reki lekar C. Šilhar; v Celji Ed. Pell; v Mariboru J. Martinz; v Rovinji lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(40—20)

KUPELJE S PIVO.

priporoča po nizki ceni

NARODNA TISKARNA

Okolo 800 smrekovih štang ali prekelj od 2 do 6 palcev debelosti, obeljene; okolo 100 mct. krompirja; več mct. kislega zelja; okolo 300 veder vina od l. 1883 in okolo 100 hektolitrov pšenice

(611—2)

je v ceno na prodaj

v graščini Rakovnik, pošta Št. Rupert, Dolenjsko.

Kapus-ova hiša s štacuno v Celji.

ležeča na lepem prostoru v najbolj obiskovanem Graškem predmestju, sredi mesta, popolnem urejena za trgovino s špecerijskim blagom in pripravna tudi za vsako drugo trgovino, prodaja se prostovoljno pod ugodnimi pogoji. — Natančnejša pojasnila daje dr. L. Filipič, advokat v Celji. (616—2)

Prodaja cerkvenega vina.

Pri Sv. Petru pod Mariborom se bo 29. oktobra, to je četrtek pred vsemi svetniki,

50 polovnjakov

sladkega novega vina

v železnih obrocih po dražbi prodajalo.

Marko Glaser,

častni kanonik in župnik.

(618—2)

Razpisana je služba cestnega nadzornika

v Logaškem okraji z letno plačo 500 gld. Zahteva se zmožnost slovenskega jezika v govoru in pisavi. Prošnje oddajo naj se do 5. novembra 1885 načelnistvu Logaškega okrajnega cestnega odbora v Cerknici, kjer se izvedó tudi natančnejši pogoji.

V Cerknici, dné 20. oktobra 1885.

(621—1)

Josip Milavec,

načelnik Logaškega okrajnega cestnega odbora.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper kró v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Frave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Frave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenó varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki némajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzójo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in rođajalci. (90—37)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.